

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 16.09.1965, sp. zn. 5 Cz 77/65, ECLI:CZ:NS:1965:5.CZ.77.1965.1

Číslo: 68/1965

Právní věta: Odklad placení a úrokování peněžních závazků se vztahuje na pohledávky, které vznikly na pořízení živého a mrtvého inventáře, který dlužník vnesl do jednotného zemědělského družstva, nebo které vznikly v souvislosti s provozem jeho zemědělského hospodářství, jež nesl do JZD, i tehdy, když tyto pohledávky jsou zajištěny zástavním právem na nemovitostech, jež do JZD nebyly vneseny.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 16.09.1965

Spisová značka: 5 Cz 77/65

Číslo rozhodnutí: 68

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Jednotná zemědělská družstva

Předpisy: 36/1953 Sb. § 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 68/1965 sb. rozh.

Odklad placení a úrokování peněžních závazků se vztahuje na pohledávky, které vznikly na pořízení živého a mrtvého inventáře, který dlužník vnesl do jednotného zemědělského družstva, nebo které vznikly v souvislosti s provozem jeho zemědělského hospodářství, jež nesl do JZD, i tehdy, když tyto pohledávky jsou zajištěny zástavním právem na nemovitostech, jež do JZD nebyly vneseny.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 16. září 1965, [5 Cz 77/65](#).)

Okresní soud v Opavě, rozhodl podle § 5 vl. nař. č. 36/1955 Sb. ve znění zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 31/1958 Sb., že odklad placení a úrokování podle citovaného ustanovení se nevztahuje na půjčky bývalé Zemské banky pro Moravu a Slezko v Brně, poskytnutou podle zák. č. 85/1946 Sb., když rodinný domek, na který je pohledávka knižně zajištěna, nebyl vnesen do JZD, takže není splněna podmínka § 2 odst. 1 písm. a) vyhl. č. 36/1955 Sb.

Krajský soud v Ostravě toto rozhodnutí potvrdil.

Nejvyšší soud rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona, podané předsedou Nejvyššího soudu, že

rozhodnutím obou soudů byl porušen zákon a tato rozhodnutí zrušil.

Z odůvodnění:

Při výkladu ustanovení § 2 vl. nař. č. 36/1955 Sb. nelze směřovat podmínky, za kterých se úprava cit. vl. nař. vztahuje na jednotlivé pohledávky, zejména pokud jde na jedné straně o podmínky, uvedené v ustanovení § 2 odst. 1 písm. a), b), na druhé straně pak o podmínky uvedené v ustanovení § 2 odst. 1 písm. c) cit. vl. nař. V tomto směru lze poukázat zejména na obsah rozhodnutí číslo 92/56 sb. rozh. čs. soudů.

Odklad placení a úrokování peněžních závazků se vztahuje nejen na pohledávky, zajištěné zástavním právem na nemovitém majetku a na živém a mrtvém inventáři, vneseném do JZD, ale také na pohledávky, které buď vznikly na pořízení živého nebo mrtvého inventáře, který dlužník vnesl do JZD, nebo vznikly v souvislosti s provozem jeho zemědělského hospodářství, jež vnesl do JZD. U těchto posledně uvedených dvou skupin pohledávek není pak rozhodné, zda jde o pohledávky, zajištěné zástavním právem na nemovitostech, které nebyly vneseny do JZD. Tímto způsobem zajištění závazku se nic nemění na tom, že jde o závazek člena JZD, který má jinak znaky závazků uvedených v ustanovení § 2 odst. 1 cit. vl. nař. Není tedy žádného důvodu k tomu, aby ohledně těchto závazků, jež jsou stejné povahy a liší se jen způsobem zajištění, nabyla příznána dlužníku ochrana založená vládním nařízením č. 36/1955 Sb. (ve znění zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 31/1958 Sb.) a aby bylo přípustné vymáhání těchto pohledávek bez zřetele na ustanovení cit. vl. nař. nebo jejich uspokojování ze zástav, které nebyly vneseny do JZD. Nelze také přehlédnout, že nejpodstatnějším důvodem, který vedl k vydání cit. vl. nař., bylo poskytnout účinnou podporu a pomoc zemědělcům a členům JZD v plnění jejich závazků, které vzešly v souvislosti s provozem jejich zemědělského hospodářství ještě před vstupem do družstva tak, aby se plně mohli věnovat práci v družstvu a tím spoluvytvářet předpoklady pro splnění úkolů vytýčených státním plánem rozvoje na úseku zemědělství (srov. rozhodnutí čís. 92/56 sb. rozh. čs. soudů).

Protože soudy prvního a druhého stupně vycházely v daném případě ve svých rozhodnutích z jiného právního názoru, porušily svými rozhodnutími zákon v ustanoveních § 2 vl. nař. č. 36/1955 Sb.